

Nu vormen deze boeken de basis van de verenigingsbibliotheek. De boeken zijn nog ondergebracht in de Willibrord-Mavo (het oude honk van de jeugdclub) waar ze wachten op hun nieuwe bestemming en weer dat gaan opleveren waarvoor de heer Vermaas ze gegeven heeft nl. het doorgeven van wat hij nog steeds voelt voor de natuur.

Nu is hij dan 90 jaar geworden. Voorwaar een leeftijd van de zeer sterken. Dat onderstreept hij maar al te graag met hetgeen hem nu nog mogelijk is. Wie op een onverwacht moment zijn kamer betreedt, waant zich in een complete werkplaats. Een hele voorraad hout, klemmen, boren, een uitgebreid assortiment gereedschap, beits en lijm moeten zorgen dat hij zich in zijn onverwoestbare werklust kan uitleven. Schilderij- en fotolijsten, originele plantenhangers en kaarsenkandelaars hebben bij tientallen zijn kamer verlaten. En wie de kans krijgt zo'n werkstukje nader te onderzoeken, kan daaruit aflezen met hoeveel precisie en vooral plezier dit door hem vervaardigd is. Misschien valt daarin ook te ontdekken hoe je na 90 jaar nog zo vitaal kunt zijn.

Mijnheer Vermaas, het is allang 3 februari geweest, maar nog van harte gefeliciteerd en wij wensen u nog gezonde en plezierige jaren toe, waarin het u gegeven mag zijn nog veel met uw laatste hobby bezig te zijn.

GEKNIPT UIT DE KRANT

(Door L.van Duijn)

Flora en fauna in het Grevelingenmeer ontwikkelen zich gunstig. De voornaamste reden is de opzienbare toename van het Zeegras op de bodem van dit nog jonge meer. De oppervlakte Zeegras is de laatste jaren vervijfvoudigd en beslaat nu zo'n 3000 ha. Het vormt een zeer belangrijke schakel in de voedselketen van dieren. Zo komen er in het Grevelingenmeer steeds meer Rotganzen die hun broedgebieden hebben boven de poolcirkel, overwinteren.

Toen de Grevelingen nog een open zeearm was groeide er ook Zeegras, maar niet in die mate zoals nu.

Het meer is nog erg jong. Het ontstond in 1971 na een aantal afsluitingen in het kader van de Deltawerken. Naar Nederlandse maatstaven is het meer dat tussen Goeree-Overflakkee en Schouwen-Duiveland ligt, bijzonder groot en schoon. Doordat als gevolg van de afsluiting de natuurlijke getijdenstroom ophield te bestaan, ontstond een stilstaand zoutwatermeer. Een in Europa zeldzaam verschijnsel. Juist die omstandigheden - geen getijden en zout water - zorgen ervoor dat het Zeegras op de bodem welig kan tieren waardoor een geweldig voedselgebied ontstaat voor allerlei diersoorten.

Het Zeegras is een halve tot anderhalve meter lange grasachtige plant, die met zijn wortels vastzit in de bodem. Slechts een gering gedeelte heeft een functie als voedsel voor vogels en ongewervelde dieren. Zwanen, Meerkoeten, Smienten en Wilde eenden zetten tien procent van het levende zeegras op hun menu. Ook vissen en kreeftachtige diertjes eten het Zeegras. Dit kleine grut wordt op zijn beurt gegeten door grote aantallen vogels zoals futen en allerlei meeuwen, die daarmee indirect van het Zeegras bestaan.....

(A.D.)
